

[Justitsministeren.]

smidig og hensigtsmæssig retstilstand på dette område.

Jeg kan tiltræde, at der ikke er behov for en detaljeret lovgivning om voldgift, og forslaget indeholder derfor alene forskellige bestemmelser, som man i praksis føler et behov for, og som kan anses for egnede til styrkelse af voldgiftens funktioner, samt enkelte grundlæggende regler, som i det væsentlige svarer til gældende ret.

Af hovedpunkterne i forslaget skal jeg fremhæve:

Det fastslås, at domstolene efter påstand skal afvise en sag om en tvist, der efter aftale mellem parterne skal afgøres ved voldgift.

Domstolene afskæres som hovedregel fra, medens en voldgiftssag verserer, at tage stilling til, om voldgiftsretten er kompetent til at afgøre tvisten.

Der åbnes mulighed for at få bistand fra domstolene til gennemførelse af en voldgiftssag i tilfælde, hvor den ene part nægter at medvirke til behandlingen. Bistand ydes bl. a. til udpegning af voldgiftsmænd og fastsættelse af stedet for voldgiften.

Domstolene kan efter anmodning efterprøve indsigelser mod en voldgiftsmands habilitet og voldgiftsrettens fastsættelse af sit honorar samt yde bistand til optagelse af bevis efter retsplejelovens regler.

Det bliver lettere at gennemtvinge opfyldelsen af en voldgiftskendelse, idet det foreslås, at voldgiftskendelser skal kunne fuldbyrdes efter retsplejelovens regler om tvangsfuldbyrdelse af domme. Efter de gældende regler kan en voldgiftskendelse ikke fuldbyrdes, før der er tilvejebragt en eksigibel dom ved de almindelige domstole.

Forslagets gennemførelse åbner mulighed for, at Danmark kan tiltræde konventionen af 10. juni 1958 om anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske voldgiftskendelser (New York-konventionen) og konventionen af 21. april 1961 om international handelsvoldgift (Genèvekonventionen). Tiltrædelse af disse konventioner vil under hensyn til det voksende handelssamkvem være af stor betydning for erhvervslivet.

For så vidt angår de øvrige bestemmelser, skal jeg indskrænke mig til at henvise til forslaget og de bemærkninger, der ledsager det.

Forslagets gennemførelse nødvendiggør en mindre ændring af lov om retsafgifter. Forslag herom fremsættes samtidig af finansministeren.

Med disse ord skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Kapring af luftfartøj).*

Medens kapring af luftfartøjer tidligere kun forekom yderst sjældent, har man i de senere år oplevet et betydeligt antal tilfælde. Endnu er der ikke sket kapring af et dansk luftfartøj, men i sommeren 1970 blev polske passagerfly i to tilfælde tvunget til at ændre kurs og lande i Danmark.

På baggrund af den voldsomme stigning i antallet af kapringer og de betydelige farer og ulemper, som herved påføres hele den civile luftfart, er der rejst krav om, at staterne træffer effektive forholdsregler mod sådanne handlinger.

Spørgsmålet er taget op på internationalt plan. På initiativ af ICAO — Den internationale Organisation for civil Luftfart — er der udarbejdet en konvention om bekæmpelse af ulovlig bemægtigelse af luftfartøjer. Konventionen blev vedtaget den 16. december 1970 og er ratificeret af så mange stater, heriblandt Norge og Sverige, at den trådte i kraft den 14. oktober 1971.

Det fremsatte lovforslag har til formål at muliggøre, at også Danmark kan ratificere konventionen.

Denne pålægger staterne pligt til at fastsætte regler, der gør det muligt for dem at foretage strafforfølgning af kapring af luftfartøjer og i et vist omfang af voldsforbrydelser begået i forbindelse med kapringen uden hensyn til, om der ud over gerningsmandens tilstedeværelse foreligger nogen tilknytning til staten.

Konventionen pålægger endvidere staterne pligt til at fastsætte strenge straffe for kapring af luftfartøjer.

For at tilvejebringe den strafferetlige jurisdiktionskompetence, som konventionen kræver, foreslås der i straffelovens § 8 indføjet en bestemmelse, der gør det muligt for danske domstole at pålægge straf for en hvilken som helst kapring af et luftfartøj og for visse voldsforbrydelser begået i forbindelse med kapringen.

[Justitsministeren.]

Kapring af et luftfartøj vil i dag under forudsætning af, at betingelserne for at udøve dansk jurisdiktion er opfyldt, kunne straffes efter straffelovens § 260 om ulovlig tvang og § 184 om forstyrrelse af driftssikkerheden for bl. a. luftfartøjer. Gerningsbeskrivelsen i disse bestemmelser er imidlertid ikke helt dækkende, når talen er om kapring af luftfartøjer. Dertil kommer, at bestemmelserne ikke giver mulighed for at idømme højere straf end fængsel indtil 6 år. Straffen kan dog i medfør af straffelovens § 88 under særdeles skærpente omstændigheder forhøjes til fængsel indtil 9 år.

På denne baggrund foreslås det i straffeloven at indsætte en særlig bestemmelse om kapring af luftfartøj. Strafferammen er foreslået fastsat til fængsel indtil 10 år, der dog forhøjes til fængsel i indtil 16 år, hvis handlingen har haft en særlig farlig karakter.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om midlertidig importafgift.

(Lovforslaget (nr. 45) findes i tillæg A sp. 849, fremsættelsen i tidenden sp. 799).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Orla Møller: Dette lovforslag er en indfrielse af et løfte, som finansministeren gav ved anden behandling af lovforslaget om den midlertidige importafgift her i tinget den 20. oktober. Henvendt til hr. Poul Dam sagde finansministeren ifølge Folketingstidende 1971-72, sp. 134:

„Jeg kan godt give . . . det tilsagn, at vi i den kommende tid meget nøje vil følge de brancher og virksomheder, som har henvendt sig til folketingsudvalget, og se, hvordan det kommer til at gå.“

Jeg kan føje til, at finansministeriet nøje har vurderet de klager og forslag, der siden lovens vedtagelse er fremkommet.

Nogen kritik og adskillige klager over loven kunne nok have været sparet, om man havde taget det løfte, finansministeren gav, for dets pålydende, hvad der jo altså var

grund til. Jeg gør i den forbindelse opmærksom på, at forslaget har tilbagevirkende kraft fra den 21. oktober. Også på baggrund af dette ser adskilligt af den tidligere debat for en måneds tid siden noget anderledes ud. De stærke bekymringer om ikke at få forslaget tilstrækkelig sagligt behandlet på grund af manglende tid var i realiteten overflødige. Vi kunne på baggrund af finansministerens løfte godt have gennemført forslaget endnu hurtigere og derved have undgået nogle omgælder af lovens virkninger.

Nu er der normalt ikke megen grund til at græde over spildt mælk, og der er heller ikke meget vundet ved at tærskle aftærsket korn. Det er vigtigere for mig at få fastslået, at regeringen altså ikke snublede i starten med dette forslag. Ifølge dets natur skulle der en hurtig gennemførelse til og derefter tid til at vurdere dets virkninger i detaljer. Dette er nu sket, og jeg kan erklære mig tilfreds med forslaget til ændringer. De ligger på linje med de principper, der lå bag socialdemokratiets hensigter ved indførelsen, i det væsentlige de to grundtanker i at hæmme importen, så betalingsbalancen forbedres og chancerne for øget arbejdsløshed reduceres.

Forslaget bevirker sammen med de ændringer, der fandt sted ved lovens gennemførelse, at ca. 50 pct. af de importerede varer er blevet afgiftsfri. Det kan naturligvis diskuteres, om dette er for lidt eller for meget. De, der principielt er modstandere af loven, ville naturligvis have haft endnu flere undtagelser. Socialdemokratiets vurdering er, at finansministeren har strakt sig så langt, som der er rimelighed i, og at der er taget nødvendige hensyn til beskæftigelsesmuligheder og den erhvervsmæssige situation i visse brancher. Metervarer, flere grupper af betydning for elektronikindustrien, læderindustrien og plastindustrien tilgodeses ved de foreslåede ændringer. Finansministeren har dermed vist god vilje til at løse de problemer, der er opstået for nogle af erhvervene.

Det siger sig selv, at vi i det kommende udvalgsarbejde vil være opmærksom på alle de problemer, der vil blive rejst både af udvalgets medlemmer og af de deputationer, vi kan vente fra erhvervene. Men det er nok nødvendigt at gøre opmærksom på, at der skal være tungtvejende argu-